

Søsyge, en lille tåre og masser af grin!

Artikel af Jan Kolrengen

Sefida, Jannick, Daniel, Kim og mig selv, tog en tur til Ebeltoft for at se Glasmuseet Ebeltoft.

Vi tog afsted sammen med Jeanette fra værkstedet og Maria fra Øst Første, kl. 6.45 om morgenen?!

Jeg må indrømme, at jeg var lidt træt, men det var det hele værd; søsyge, en lille tåre og masser af grin!

Siden 1980'erne har Ebeltoft været kendt som *Glassets by*, da byen vrimler med kunsthåndværkerbutikker og kreative personligheder. Glasmuseet Ebeltoft ligger så smukt som man overhovedet kan forestille sig, ud til det åbne hav og med stiv kuling i kinderne. Glasmuseet Ebeltoft blev etableret i 1985 og er en selvejende institution.

Turen på Parkvænget var arrangeret for, at interesserede beboere fik mulighed for at sammenligne egen kunst med kreationer på en anden udstilling. Alle beboere der var med på turen har en relation til Parkvængets eget glasværksted.

At være på glas-udstillingen var meget interessant, for mig siger Jan. Det gik op for mig, hvor mange forskellige ting man kan lave ud af glas. Der var fx lavet en kæmpe tiger på et enormt stort fad. Tigreren var orange, og man kunne se hele hovedet på den, selve fadet var af gennemsigtigt glas.

Der var også figur af en mand, der sad og holdt omkring en dame, de så meget forelskede ud.

Det er ligesom Betina og mig, min forlovede. Jeg købte forresten en lille ting til Betina, vi har været forlovede i 2 år til første april. Jeg gav hende gaven, da vi kom hjem og hun blev meget glad for den.

Glasmuseet har flere forskellige udstillinger, og i øjeblikket er det muligt at se Fake, Light Translations, og Det kosmiske rum.

Da vi gik rundt inde på udstillingen var der stille musik, fortæller Jan. Det var meget dejligt. Det gav en behagelig følelse i kroppen. Det gjorde faktisk at os, der var derinde, gik og talte sagte med hinanden.

Efter vi havde været inde og se på alt glasset, var vi ude at spise. Jeg tror stedet hed 'Mellem jyderne'.

Det var sådan en slags gammel kro, mange farver og skævt overalt, men meget hyggeligt.

Maden var god. Jeg fik en club-sandwich. Det smagte hammer godt, og så fik jeg også en alkoholfri øl, alt sammen for 130 kr - så det var jo ganske billigt og alle pengene værd.

Som en stor overraskelse tog vi hjem forbi Jeanettes forældre, Anna og Arne.

De bor i noget der hedder Lystrup i et dejligt hus. Her fik vi boller, snegle og kaffe og the. Det var fantastisk, Anna og Arne var bare så søde.

Jeg kom til at græde lidt til sidst, da vi kørte hjem, fordi jeg kom til at savne min egen familie.

De andre i bilen snakkede med mig og kunne sætte sig ind i mine følelser og tanker. Det gav mig en følelse af at blive forstået.

Selv om jeg både blev ked af det og blev søsyg på færgen, ville jeg aldrig have været foruden turen. Sådan er livet jo, Gitte. Man bliver rørt man når husker gode ting fra ens eget liv.